

STUDIUL 8

De la marea involburata, la norii cerului

Primul lucru pe care trebuie sa-l intelegem in aceasta saptamana este ceea ce se afla in spatele lucrurilor pe care le vedem noi. Ceea ce se intampla este doar ceea ce poate vedea fiinta noastra umana, dar este ceva invizibil in spatele tuturor lucrurilor: crize economice, boli misterioase care apar, drama care exista in multe camine... . Exista o lupta spirituala intre Domnul Hristos si diavol. Lucifer a incercat sa castige pentru sine inchinarea si ascultarea pe care oamenii o datoreaza doar lui Dumnezeu. A existat un razboi in cer si Lucifer a pierdut. Ce a facut el atunci? A venit pe pamant si a incercat sa obtina de la oameni ceea ce nu a putut obtine de la ingeri. El a incercat sa insele pe om deoarece arma preferata a lui este inselaciunea. Daca aceasta nu da rezultate atunci el persecuta. Asa a fost in Eden si la fel a fost si de-a lungul istoriei. Vedem aici o clara strategie a dusmanului cu evreii pe care mai intai a incercat sa-i insele, le-a oferit mancare deosebita, le-a dat o educatie gratuita. Atunci cand nu a reusit sa castige adepti, satana a recurs la persecutie: pe cei trei prieteni i-a trimis in cuptorul cu foc si pe Daniel in groapa cu lei.

In primele sase capitole de Daniel gasim povestiri care sunt si profetii. Ele, in mod simbolic ne arata ceea ce se va intampla in viitor, cand dusmanul va incerca intai sa ne ademeneasca si cand nu va reusi, ne va persecuta. In aceasta saptamana vom studia capitolul 7 al cartii care este unul de tranzitie. De la acest capitol vom trece de povestirile istorice la viziunile profetului. Este interesant insa, asemanarea acestui capitol cu capitolul 2, capitolul 7 facand legatura cu capitolele anterioare si in acelasi timp temele prezentate aici il leaga de capitolele care vor veni. Capitolul 7 este ca o veriga intre povestiri si profetii. Panorama profetica vasta descrisa in acest capitol i-a fost revelata lui Daniel in anul 553 IdH, primul an al domniei lui Belsatar, in timp ce tatal lui, Nabonid, era intr-o oaza din desert. Relatarea incepe asa in Daniel 7:1:

„În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.”

Este interesant ca in acest vis Daniel a vazut patru fiare care reprezinta patru imparati sau imparatii care se vor ridica pe pamant. Care sunt aceste imparatii? In capitolul 2 din Daniel am vazut ca in visul lui Nebucadnetar erau aceleasi imparatii reprezentate de diferite parti ale unei statui mari. Acum, in capitolul 7, vedem acelasi continut dar intr-o viziune diferita cu animale. Care sunt aceste imparatii? Daniel 7:4 spune:

„Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.”

Aceasta fiara dintai simbolizeaza imparatia Babiloniei care in capitolul 2 era reprezentata de capul de aur. Leul innaripat era un simbol perfect pentru Babilon pentru ca existau lei mari sculptati pe ziduri, pe usi si pereti. Daniel a vazut ca aripile leului au fost smulse, lucru care insemna ca dupa Nebucadnetar succesorii lui nu aveau sa reuseasca sa mentina grandoarea imparatiei. Noi stim ca imperiul a cazut. Daniel 7:5 spune:

„Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o râună; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: "Scoală-te și mănâncă multă carne!"

Aceasta a doua imparatie a fost Medo-Persia. Ursul care stătea într-o rana cu cele trei coaste între dinti este Medo-Persia care a cucerit Lidia, Babilonul si Egiptul sub conducerea lui Cyrus. Mai tarziu sub conducerea lui Darius si Artaxerxe imperiul a vrut sa cucereasca Grecia dar grecii au invins si asa apare al treilea imperiu care domina lumea. Daniel 7:6 spune:

„După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.”

Acest al treilea imperiu este Grecia. Leopardul are reputatia de a fi rapid, agil si cele patru aripi sunt un simbol perfect pentru viteza caracteristica a tanarului razboinic Alexandru care a iesit in anul 133 IdH si cu 35.000 de oameni si in zece ani a stabilit imperiul cel mai mare din Orient. Acest leopard avea patru capete care reprezinta guvernanti sau guvernatori. Daniel a prezis ca imperiul grec avea sa se divida in patru imparatii si istoria ne spune ca atunci cand Alexandru a murit generalii lui au inceput sa se bata intre ei si din acest conflict au iesit patru imparatii. Daniel 7:7 spune urmatoarele:

„După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mâncă, sfârâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.”

Aceasta este a patra fiara si reprezinta Roma. Roma a fost diferita de toate celelalte imparatii. De ce? Primele au fost monarhii in timp ce Roma a inceput cu un guvern care nu era monarhic. Roma a fost fundata in anul 753 IdH, acest oras s-a stabilit de la inceput ca o republica. Cand, in anul 178 IdH, in batalia de la Pizna, imparatul Emilio Paulo a invins pe Perseu din Macedonia. Aceasta fiara avea zece coarne ce simbolizeaza cele zece tari in care a fost impartita Roma cand si-a pierdut puterea.

Partea a doua. Aici vom vorbi despre cornul cel mic. In realitate capitolul 7 din cartea Daniel se concentreaza pe aceasta ciudata putere simbolizata de un corn. Sapte din cele 28 de versete ale capitolului vorbesc despre activitatea acestui corn. Daniel 7:8 spune:

„ M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.”

Pana aici am vazut ca a patra fiara este Roma si ca cele 10 coarne simbolizeaza divizarea imperiului Roman in multe natiuni. In Daniel 2 imaginea mare se termina cu cele zece degete. Care din aceste coarne se transforma in cornul cel mic? Istoria bisericii ne spune ca exista o singura putere care se potriveste acestei decreri. Ingerul ii explica lui Daniel ca acest corn este o imparatie care va face trei lucruri: in primul rand va spune vorbe mari impotriva Celui Preainalt. In al doilea rand va persecuta pe sfinti si va incerca sa schimbe vremile si Legea. Ca o consecinta sfintii vor fi dati pe mana lui. Acest lucru inseamna ca cornul cel mic este o putere religioasa deoarece razboiul nu este impotriva altei tari ci impotriva lui Dumnezeu si impotriva adevarului. Un istoric afirma ca din ruinele Romei politice s-a ridicat un mare imperiu religios in forma bisericii romane. Acest istoric spune ca biserica romana s-a asezat in locul Imperiului Roman a carui continuare si este. El spunea ca Imperiul nu a murit ci ca a suferit o transformare. Este interesant ca acest corn apare din mijlocul celor zece coarne. Trei dintre coarne au fost smulse pentru ca acest corn mic sa se poata dezvolta. Daniel 7:8 spune:

„ M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie .”

Regatele ariene au fost invinse si au lasat pe episcopul Romei cu o putere extraordinara. Puterea bisericii romane a ajuns la apogeul cu Gregorio VII. Mai tarziu papa Inocentiu III s-a declarat suveran absolut al Italiei si a cerut ca toti funcționarii Romei sa-i jure credinta. Aceste lucruri le gasim scrise in istorie. In viziunea lui Daniel acest corn mic spunea vorbe mari. Ce fel de vorbe? Putem sa comparam aceste vorbe cu unele declaratii ale catorva lideri religiosi ai Romei. In 1894 papa Leon XIII a asigurat in enciclica numita Adunarea Crestinismului ca noi acupam pe acest pamant locul lui Dumnezeu. Nu inseamna asta sa spuna vorbe impotriva Celui Preainalt. Daca Dumnezeu este Dumnezeu cum putem spune noi care suntem doar oameni ca ocupam locul Lui pe acest pamant? Nu este posibil. Profetia mai spunea ca aceasta putere va incerca sa schimbe vremile si Legea si ca avea sa persecute pe cei care nu ascultau de ordinele ei. Chiar daca nimeni nu poate schimba Legea si vremile avut loc o schimbare a zilei de inchinare in primele pareu secole ale istoriei bisericii. Pentru a se deosebi de iudaism liderii religiosi au schimbat sambata in duminica ca zi de inchinare. Faptul ca Isus a inviat duminica nu este un motiv ca sambata sa nu mai fie o zi

sfanta. Conciliul din Laodicea a sprijinit duminica ca zi de inchinare deoarece in acest Conciliu se spuneau urmatoarele: „Crestinii nu trebuie sa iudaizeze si sa se odihneasca sambata, ci vor lucra in aceasta zi si vor respecta Ziua Domnului (facand referire la duminica) si crestini fiind nu vor lucra in aceasta zi. Daca totusi vor iudaiza aceasta zi vor fi despartiti de Hristos.” Acest corm mic a incercat sa schimbe Legea dar a si persecutat pe cei credinciosi lui Dumnezeu si acest lucru este bine cunoscut in istorie. Zeci de mii de crestini nevinovati au murit din cauza inchizitiei.

Partea a treia. Dupa viziunea cu cele patru fiare si activitatea cornului cel mic, profetul vede o scena a judecatii din cer, tribunalul se reuneste, apar niste scaune si Cel imbatranit de zile se aseaza. Mii si mii de fiinte ceresti ii slujesc Celui imbatranit de zile, tribunalul se aseaza si se dechid cartile. Este important sa vedem ca aceasta judecata are loc in cer dupa perioada de 1260 de activitate a cornului cel mic si inaintea instaurarii regatului lui Dumnezeu.

Partea a patra. In timp ce Daniel vede scena judecatii are loc o alta viziune si spune in capitolul 7:13,14:

„ M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. 14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.”

La o prima analiza aceasta scena ar putea sa ne evoce a doua venire a Domnului Hristos pe pamant dar textul spune ca Fiul Omului a venit la Cel imbatranit de zile, nu a venit pe pamant. Aceasta viziune ne vorbeste despre inceputul lucrarii de judecata in cer. Tribunalul este gata pentru judecata si vine unul ca un fiu al omului. Cu alte cuvinte aceasta fiinta este divina si umana si are un rol activ in judecata. Acest fiu al omului este manifestarea vizibila a lui Hristos dar ne evoca si pe marele preot care era inconjurat de un nor de tamaie si intra in Locul Preasfant in ziua ispasirii ca sa sfinteasca sanctuarul. Acest fiu al omului primeste stapanire, slava si putere ca sa-I slujeasca toate popoarele. Verbul a sluji se poate traduce cu a te inchina si apare de noua ori din capitolele unu pana la sapte si transmite ideea de a onora pe Dumnezeu. Ca o consecinta a schimbarii Legii lui Dumnezeu sistemul pagan a schimbat felul de inchinare. Judecata aratata aici ne arata ca la final se va restaura adevarata inchinare la Dumnezeu. Sistemul de inchinare folosit de cornul cel mic a pus un om cazut ca mijlocitor intre om si Dumnezeu dar Daniel ne arata ca singurul Mijlocitor capabil sa reprezinte omenirea este Fiul Omului.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim despre sfintii Celui Preainalt. Daniel 7:26,27 spune:

„ Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

Cine va fi distrus? Cornul cel mic. Stapanirea nu este a lui Hristos? Atunci de ce spune ca stapanirea tuturor imparatiilor va fi data sfintilor Celui Preainalt? Este deoarece Hristos a invins si cei care suntem nascuti in Hristos suntem in El si El in noi, victoria Lui este victoria noastra. Daca stapanirea ii apartine Lui pentru vesnicie si noi suntem in El, stapanirea este si a noastra. Nu e minunat? Suntem mostenitori ale promisiunilor pe care ni le-a lasat Dumnezeu.

Domnul sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com